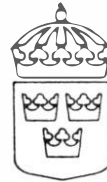

Motion till riksdagen

1988/89:T201

av Ingegerd Anderlund och Ingvar Björk (s)
Ökad säkerhet för gångtrafikanter

Mot.
1988/89
T201–203

Trafiken är inne i en snabb utveckling. Forskare och fordonstillverkare utvecklar avancerad informationsteknik för styrning av information om trafik osv. Men fortfarande är det lika viktigt att säkert och bekvämt kunna förflytta sig till fots. För många äldre och synskadade personer är detta det enda färd sättet man har tillgång till. Andelen ökar dessutom med stigande ålder, dvs. de personer som objektivt sett har sämst förutsättningar till en trygg situation i trafiken på grund av sin egen fysiska kapacitet. De måste över huvud taget ut i trafiken för att kunna fungera i samhället.

I dag finns för stora brister. Det pekar de rapporter som gjorts på: högre antal olyckor. Rädslan för att gå ut i trafiken får en social betydelse för den enskilde individ som visar sig i minskad aktivitet och minskat deltagande i samhället. Ett rimligt krav är därför att man i trafikplanering tar mer hänsyn till den oskyddade trafikanten.

Åtgärder som erfordras är många gånger små och inte bara positiva för äldre och synskadade, utan för de flesta som förflyttar sig i gatumiljön. En viktig åtgärd borde därför vara att göra de kommunala myndigheterna uppmärksammade på de brister som finns, t.ex. dåligt utrymme på trottoarer, övergångsställen som inte är ljudbevakade trots att tekniken har funnits sedan 1960-talet osv., samt att informera om betydelsen för de äldre och synskadade så väl olycksmässigt, ekonomiskt som socialt.

För att skydda cyklisterna från trafiken har konsekvenserna blivit stora försämringar för äldre och synskadade personer genom den tilltagande blandningen av gång- och cykeltrafik i gemensamma komplicerade banor. Är man synskadad kan man inte se vad skyltarna anger, om banan t.ex. är för blandad trafik och på vilken sida den gående skall gå. Cyklarna är tystgående och hastigheterna höga. Ser och hör man dåligt är det svårt att hinna väja i tid.

Ett sätt att stimulera kommunerna att bygga separata gångvägar är att konstruera statsbidraget så att det blir ekonomiskt fördelaktigt för kommunen att skilja gång och cykeltrafik åt.

Förändringen till skilda banor tar naturligtvis lång tid att genomföra. Men i väntan på att denna förbättring av trafiksituationen för de äldre och synskadade gångtrafikanterna genomförs måste en ändring av vägtrafik-kungörelsen göras så att cyklister på dessa banor får en ovillkorlig och straffsanktionerad väjningsplikt för gående.

Hemställan

Mot. 1988/89
T201

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om att bidragssystemet för gator och vägar utformas så att byggande och underhåll av separata gångbanor stimuleras,
2. att riksdagen hos regeringen begär att informationsåtgärder vidtas för att öka beslutsfattarnas förståelse för de problem de äldre och synskadade upplever som gångtrafikanter,
3. att riksdagen hos regeringen begär förslag om att ovillkorlig och straffsanktionerad väjningsplikt för cyklister på gemensamma och kombinerade banor måste införas.

Stockholm den 11 januari 1989

Ingegerd Anderlund (s)

Ingvar Björk (s)